

СКОРИК Тамара<https://orcid.org/0000-0002-1442-6024>

ResearcherID GBE-4746-2022

Scopus-Author ID 57219148730

Доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри мистецьких дисциплін,
Національний університет
«Чернігівський колегіум» імені Т. Шевченка
(Чернігів, Україна) E-mail: tamskorik@ukr.net

ЛАДОНЬКО Людмила<https://orcid.org/0000-0002-4105-051X>

Доктор економічних наук, професор,
професор кафедри мистецьких дисциплін,
Національний університет
«Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка
(Чернігів, Україна) E-mail: Ladonkoluda@gmail.com

СМАГЛЮК Карина

Студентка 4 курсу,
Національний університет
«Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка,
(Чернігів, Україна) E-mail: karinasmagluk19@gmail.com

ОРГАНІЗАЦІЯ АНІМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Метою статті є теоретичне обґрунтування та аналіз організаційних та психологічних засад анімаційної діяльності студентської молоді у закладах вищої освіти.

Методологія дослідження. Застосовано загальнонаукові методи дослідження: аналіз, систематизація та узагальнення педагогічної, психологічної, науково-методичної та спеціальної літератури; методи сходження від конкретного до загального, систематизація та узагальнення – для осмислення й інтерпретації отриманих результатів, дослідження ефективності технології анімації у процесі організації дозвілля студентів у закладах вищої освіти.

Наукова новизна. Уточнено сутність соціокультурної анімації як «мотивації в дії», що забезпечує трансформацію внутрішніх спонукань особистості у соціально значущу діяльність та визначено роль анімаційної діяльності як інструменту психологічної підтримки студентської молоді в умовах воєнного стану та соціальних криз; вперше систематизовано психологічні чинники мотивації студентів до участі в анімаційній діяльності, обґрунтовано їх вплив на формування активної життєвої позиції; подальшого розвитку набули положення щодо інтеграції анімаційної діяльності в освітній процес закладу вищої освіти через використання інноваційних (інтерактивних, цифрових, гібридних) форм.

Висновки. У статті комплексно обґрунтовано організаційні та психологічні засади анімаційної діяльності студентської молоді в закладах вищої освіти. Підтверджено, що анімація виступає ефективним соціально-виховним механізмом в умовах сучасних суспільних викликів. Визначено, що найбільш результативними є такі форми анімаційної діяльності, що поєднують творчий, інтерактивний та соціально орієнтований підходи, які сприяють підвищенню рівня залученості студентів до соціокультурного життя закладу вищої освіти.

Ключові слова: анімаційна діяльність, студентська молодь, психологічні чинники, мотивація, потреби, заклади вищої освіти, дозвілля.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими практичними завданнями. У сучасних умовах трансформації системи вищої освіти, посилення процесів цифровізації та впливу глобальних соціокультурних викликів особливої ваги набуває проблема організації змістовного дозвілля та розвитку особистісного потенціалу студентської молоді. Заклади вищої освіти сьогодні виконують не лише освітню, а й важливу соціалізаційну, виховну та культуротворчу функції, що зумовлює необхідність пошуку ефективних форм роботи зі студентами поза межами аудиторного навчання.

Одним із перспективних напрямів такої діяльності виступає соціокультурна анімація, яка спрямована на активізацію творчого потенціалу особистості, формування комунікативних навичок, розвиток ініціативності та залучення молоді до культурного життя. Анімаційна діяльність у закладах вищої освіти створює умови для самореалізації студентів, сприяє їх соціальній інтеграції та формуванню активної громадянської позиції.

Особливої актуальності дослідження набуває в контексті сучасних суспільних викликів, зокрема умов воєнного стану в Україні, що супроводжуються підвищеним рівнем стресу, емоційного виснаження та соціальної ізоляції молоді. У таких обставинах анімаційна діяльність виступає не лише як форма організації дозвілля, а й як ефективний інструмент психологічної підтримки, відновлення емоційного ресурсу та згуртування студентської спільноти.

Крім того, стрімкий розвиток цифрових технологій і поширення онлайн-комунікацій трансформують підходи до організації студентського дозвілля, що потребує впровадження інноваційних форм анімаційної діяльності, зокрема інтерактивних, медіа- та гібридних форматів. Це, у свою чергу, зумовлює необхідність наукового осмислення нових підходів до організації анімаційної діяльності у закладах вищої освіти (ЗВО).

Таким чином, актуальність обраної теми визначена необхідністю теоретичного обґрунтування та практичного вдосконалення організації анімаційної діяльності студентської молоді у ЗВО як важливого чинника її всебічного розвитку, соціалізації та підвищення якості освітнього середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інтерес до проблем молоді сталий у філософії, соціології, психології, педагогіці. Соціальні проблеми молоді, як важливої соціальної групи суспільства знайшли своє відображення в дослідженнях Г. Лактіонової, А. Капської, І. Звереві та ін.; О. Захарко досліджував соціально-психологічні особливості дозвіллевих практик студентів, мотивацію їхньої діяльності у вільний час; О. Шмаюк – сучасні форми культурно-дозвіллевої діяльності молоді; А. Денисенко – досліджував історію організації студентського дозвілля (клуби, об'єднання).

Досліджуючи соціальне становлення молоді, автори [1] роблять акцент на процесі культурно-патріотичного виховання, формуванні ціннісних орієнтирів, громадянської самосвідомості та національної ідентичності у процесі культурно-дозвіллевої діяльності.

У дослідженнях Н. Максимовської [3; 4] проаналізовано анімацію як напрям соціального виховання, особливості засобів мистецтва у її створенні; розкрито специфіку соціального виховання студентської молоді засобами анімаційної діяльності в умовах євроінтеграції; визначено особливості анімації дозвілля як засобу соціального розвитку особистості в глобалізованому соціумі; О. Чернишенко, Т. Лесіна [2] аналізують анімацію як інноваційний напрям соціально-педагогічної роботи в зарубіжних країнах та перспективи впровадження в Україні; Т. Скорик [7] досліджує соціальну анімацію як провідну технологію сучасної соціокультурної діяльності.

Результатами наукових досліджень є ґрунтовна теоретико-методологічна характеристика анімаційної діяльності. Проте, недостатньо проаналізовано організаційні складові такої діяльності у молодіжному середовищі, визначення психологічних механізмів мотивації до такої діяльності.

Попри наявність значної кількості наукових праць, присвячених соціокультурній діяльності та роботі з молоддю, питання організації анімаційної діяльності саме у середовищі закладів вищої освіти потребує подальшого комплексного дослідження.

Формулювання мети статті. Метою статті є теоретичне обґрунтування й аналіз організаційних та психологічних засад анімаційної діяльності студентської молоді у закладах вищої освіти.

Висвітлення процедури теоретико-методологічного дослідження із зазначенням методів. Застосовано загальнонаукові методи дослідження: аналіз, систематизація та узагальнення педагогічної, психологічної, науково-методичної та спеціальної літератури; методи сходження від конкретного до загального, систематизація та узагальнення – для осмислення й інтерпретації отриманих результатів, дослідження ефективності технології анімації у процесі організації дозвілля студентів у закладі вищої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Науковці (Л. Волик, І. Петрова, М. Ярошенко) розглядають анімацію як сукупність занять і видів діяльності, у яких провідна роль належить

добровільним та професійним аніматорам; як гуманістичну технологію переборення соціального та культурного відчуження; як складову педагогіки соціально-культурної діяльності; підкреслюють в анімації креативну, «одухотворюючу» сутність.

Поняття «анімація» має латинське походження (*anima* – вітер, повітря, душа; *animatus* – одухотворення) і означає насагу, одухотворення, стимулювання життєвих сил, залучення в активність. Термін «анімація» з'явився вперше на початку ХХ ст. у Франції у зв'язку з введенням закону про створення різних асоціацій і трактувався як діяльність, спрямована на те, щоб провокувати і посилювати живий інтерес до культури, художньої творчості. Анімація являє собою цілісний процес взаємодії аніматорів з людьми в дозвільній сфері на основі з'єднання формального керівництва і неформального лідерства спеціаліста, який здійснює взаємодію. У результаті такої взаємодії задовольняються релаксаційно-оздоровчі, культурно-творчі, освітні потреби та інтереси учасників даного процесу, створюються умови для формування соціально активної особистості, здатної до перетворення навколишньої дійсності і себе в ній [10].

Анімаційна діяльність розглядається як один із ефективних соціально-виховних механізмів, що забезпечує активізацію особистісного та соціального потенціалу індивіда. Особливої уваги заслуговує розуміння анімації як «мотивації в дії», тобто такого процесу, що не лише стимулює внутрішні спонукання особистості, а й трансформує їх у конкретну діяльність. Саме в цьому виявляється її педагогічний зміст: вона створює умови для самореалізації, самовираження та набуття соціально значущого досвіду через активну участь у спільній діяльності.

Соціокультурна анімація має дещо іншу спрямованість. Її можна визначити як діяльність, спрямовану на активізацію людей і спільнот через культурні, освітні та соціальні заходи з метою розвитку особистості, комунікації та участі в суспільному житті. Тож, можемо підкреслити, що соціокультурна анімація є більш складним і цілеспрямованим явищем, так як не обмежується розвагами, а використовує культурні, освітні та соціальні засоби для розвитку особистості й громади. Її головна мета – стимулювати активну участь людей у суспільному житті, формувати цінності, сприяти комунікації, самореалізації та соціальній інтеграції. Тут люди виступають не просто учасниками, а співтворцями суспільного процесу.

З огляду на викладене, можна стверджувати, що соціокультурна анімація перетворює спільноту на активного суб'єкта змін, здатного не лише реагувати на зовнішні виклики, а й ініціювати їх подолання. Учасники анімаційних процесів виступають не пасивними споживачами культурних продуктів, а творчими виробниками соціального контенту, що сприяє розвитку громадянського суспільства, посиленню соціальної згуртованості та формуванню активної життєвої позиції.

У сучасних умовах розвитку системи вищої освіти ЗВО виконують не лише функцію передачі знань, а й виступають важливими осередками соціалізації, культурного розвитку та формування особистості студентської молоді. У цьому контексті особливого значення набуває організація анімаційної діяльності як складової освітнього середовища, що сприяє гармонійному поєднанню навчальної та поза навчальної активності студентів.

Анімаційна діяльність у ЗВО розглядається як ефективний інструмент формування соціальних, комунікативних і творчих компетентностей майбутніх фахівців. Тож, важливим аспектом є її інтеграція в освітній процес, що передбачає поєднання теоретичної підготовки з практичною діяльністю. За словами В. Наумчука, включення анімаційних технологій до системи професійної підготовки сприяє формуванню у студентів організаторських умінь, креативного мислення та здатності до роботи в команді, що є необхідними для їх подальшої професійної діяльності [9].

Окрім цього, ЗВО створюють сприятливі умови для реалізації анімаційних програм через діяльність органів студентського самоврядування, культурно-мистецьких центрів, клубів за інтересами та творчих об'єднань. Така діяльність дозволяє студентам виступати не лише учасниками, а й організаторами заходів, що значно підвищує рівень їх соціальної активності та відповідальності.

Сучасні виклики, зокрема цифровізація освітнього процесу та необхідність адаптації до кризових умов, зумовлюють трансформацію форм анімаційної діяльності у ЗВО. Все більшого поширення набувають онлайн- та гібридні формати заходів, що розширюють можливості залучення студентської молоді та сприяють формуванню нових форматів комунікації й взаємодії.

Отже, анімаційна діяльність у закладах вищої освіти є важливим компонентом освітнього середовища, що забезпечує розвиток особистості студента, формування його соціальних і професійних компетентностей, а також сприяє створенню активного, творчого та згуртованого студентського середовища.

Як показали результати опитування, проведеного Т. Скорик серед студентської молоді, вони позитивно ставляться до різних видів анімаційної діяльності, проте важливу роль має

популяризація технологій соціальної анімації як сучасного напрямку соціокультурної діяльності, що забезпечує виконання рекреаційної функції, сприяє соціалізації під час відпочинку, посилює громадську позицію та активізує ресурси до вибудови власного культурного простору [7]. Тож необхідно використовувати інструменти мотивування студентів до анімаційної діяльності.

У дослідженні зарубіжних психологів визначено важливу роль мотивації до анімаційної діяльності: E. Deci, R. Ryan (теорія самодетермінації (мотивація у вільний час)) [12], R. Vallerand (мотивація і дозвіллева діяльність) [13].

Мотивація молоді до анімаційної діяльності формується через поєднання внутрішніх (інтерес, самореалізація, емоції) і зовнішніх (визнання, соціальні бонуси) факторів. Найбільш ефективною є така організація діяльності, яка враховує обидва типи мотивації та створює умови для активної участі й розвитку особистості. Психологічні чинники мотивації молоді до анімаційної діяльності пов'язані з особистісним розвитком, соціальними потребами та внутрішніми стимулами. До основних психологічних чинників можемо віднести наступні:

1. Внутрішня мотивація (інтерес і бажання отримати задоволення). Молодь активно долучається до анімаційної діяльності, коли вона викликає щирий інтерес, дає можливість творчого самовираження та приносить емоційне задоволення.

2. Потреба у самореалізації. Анімаційна діяльність дозволяє розкрити свій потенціал проявити креативність, лідерські якості та індивідуальність.

3. Соціальна приналежність і спілкування. Анімація як правило відбувається в групах, тому важливим є потреба бути частиною колективу, знайти друзів, отримати підтримку та можливість комунікативної взаємодії.

4. Потреба у визнанні та самоповазі. Участь у заходах, виступах або організації подій підвищує самооцінку та дає відчуття значущості, визнання власних досягнень.

5. Емоційні реакції. Позитивні емоції, нові враження, атмосфера гри та відпочинку стимулюють бажання до подальшої участі і формують стійку мотивацію.

6. Можливості для розвитку компетентностей. Молодь мотивована можливістю здобути нові навички (soft skills): комунікацію, організацію, креативне мислення, роботу в команді.

7. Зовнішня мотивація: заохочення (сертифікати, нагороди, перспективи працевлаштування, соціальний статус), які посилюють внутрішній інтерес та стимулюють на подальшу участь.

8. Потреба у новизні та активності. Анімаційна діяльність через інтерактивні форми задовольняє потреби молоді до руху та різноманіття, їхнє прагнення до змін та інновацій.

Аналіз сучасних університетських практик у закладах вищої освіти України засвідчує, що анімаційна діяльність інтегрується у студентське життя через різноманітні культурно-мистецькі, освітньо-розважальні та соціальні ініціативи.

Зокрема, у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка активно реалізуються інтерактивні студентські заходи, спрямовані на залучення молоді до міжкультурної комунікації та командної взаємодії. Прикладом є участь студентів у міжнародних освітніх івентах, зокрема ErasmusDays, що включають квести, інтерактивні завдання та дискусійні платформи [11]. Такі формати сприяють поєднанню освітньої та анімаційної складової, формуючи у студентів навички комунікації, співпраці та міжкультурної взаємодії.

У Львівському національному університеті імені Івана Франка значна увага приділяється розвитку неформальних студентських практик, серед яких літературні вечори, дискусійні клуби, кіноперегляди та творчі зустрічі. Подібні заходи виступають прикладом анімаційної діяльності, що поєднує культурно-освітній та рекреаційний аспекти, сприяючи розвитку креативності та емоційного інтелекту студентської молоді [6].

Важливим кейсом є досвід Київського національного університету культури і мистецтв, де студентське самоврядування виступає безпосереднім організатором фестивалів, творчих конкурсів, концертів та мистецьких проєктів. Участь студентів у підготовці та реалізації таких заходів сприяє розвитку їх організаційних навичок, лідерських якостей та відповідальності за результат спільної діяльності [5].

Окремої уваги заслуговують ініціативи, спрямовані на психологічну підтримку та соціальну згуртованість студентів. У низці університетів України впроваджуються арт-терапевтичні практики, творчі майстерні та клуби за інтересами, які забезпечують емоційну стабілізацію та сприяють формуванню комфортного соціального середовища.

Крім того, у сучасних умовах цифровізації освітнього процесу активно розвиваються онлайн- та гібридні формати анімаційної діяльності. Віртуальні фестивалі, онлайн-квести та дистанційні творчі конкурси дозволяють зберігати активність студентського середовища навіть в умовах обмежень фізичної присутності, розширюючи можливості залучення молоді до культурного життя університетів.

Так, у Національному університеті «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка анімаційна діяльність студентів реалізується через поєднання культурно-мистецьких ініціатив, освітніх подій та проектною роботи, що сприяє розвитку творчості та соціальної активності молоді. Важливим прикладом є проєкт «Мистецтво має силу: практики емоційного насаження для майбутніх учителів в умовах війни», який спрямований на підтримку емоційного стану студентів, популяризацію мистецького самовираження та залучення молоді до творчої взаємодії через живопис, музику й арт-практики. Подібні ініціативи поєднують анімаційний і терапевтичний потенціал мистецтва, формуючи простір для саморефлексії та комунікації [8]. Окрім цього, у закладі проводяться адаптаційні заходи для першокурсників, які сприяють їх інтеграції в студентське середовище, а також тематичні святкові події, флешмоби та благодійні акції, організовані за участі студентського самоврядування. Такі форми роботи забезпечують активне залучення молоді до університетського життя, розвиток організаторських навичок і формування згуртованої студентської спільноти.

Отже, аналіз практичних кейсів засвідчує, що анімаційна діяльність у закладах вищої освіти є багатофункціональним явищем, яке охоплює культурну, освітню, соціальну та психологічну складові. Реалізація різних заходів соціокультурної анімації сприяє розвитку студентської активності, формуванню soft skills та створенню сприятливого соціокультурного середовища у ЗВО.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У результаті проведеного дослідження встановлено, що анімаційна діяльність у закладах вищої освіти є важливим складником освітнього середовища, який забезпечує не лише організацію змістовного дозвілля студентської молоді, а й сприяє її всебічному особистісному розвитку, соціалізації та формуванню активної громадянської позиції. Анімація виступає ефективним соціально-виховним механізмом, який активізує творчий потенціал студентів, розвиває їх комунікативні навички, ініціативність та здатність до самореалізації. В умовах сучасних суспільних викликів, зокрема цифровізації освітнього процесу та воєнного стану в Україні, анімаційна діяльність набуває нових функцій, зокрема психологічної підтримки, емоційного відновлення та згуртування студентської спільноти.

Аналіз джерел дозволяє стверджувати, що ефективна організація анімаційної діяльності передбачає використання інноваційних форм роботи, зокрема інтерактивних, проєктних та гібридних форматів, які сприяють підвищенню рівня залученості студентів до соціокультурного життя закладу освіти.

Визначено, що ефективність анімаційної діяльності залежить від урахування психологічних механізмів мотивації, зокрема поєднання внутрішніх (самореалізація, інтерес, емоційне задоволення) та зовнішніх (визнання, соціальні стимули) чинників. Задля ефективності впровадження анімаційної діяльності у практику ЗВО доцільно використовувати інноваційні форми організації дозвілля, зокрема інтерактивні, проєктні, онлайн- та гібридних форматів.

Аналіз практики українських ЗВО підтвердив, що анімаційна діяльність сприяє розвитку soft skills, формуванню комунікативних та організаторських компетентностей, а також забезпечує психологічну підтримку студентів у кризових умовах. Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою моделей інтеграції анімаційної діяльності в освітній процес та оцінкою її ефективності.

References

1. Ладонько Л.С., Скорик Т.В., Цілина Д.О. Роль молодіжних центрів у культурно-патріотичному вихованні молоді. *Наукові інновації та передові технології*. 2025, № 4 (44). С. 557-566. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4\(44\)-557-566](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4(44)-557-566)
Ladonko, L.S., Skoryk T.V., Tsilyna D.O. (2025) Rol molodizhnykh tsestriv u kulturno-patriotichnomu vykhovanni molodi. [The role of youth centers in the cultural and patriotic education of young people] *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii [Scientific innovations and advanced technologies]*. 4 (44). 557-566. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4\(44\)-557-566](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4(44)-557-566) [in Ukrainian].
2. Лесіна Т. М. Анімація як інноваційний напрям соціально-педагогічної роботи в Польщі. *Соціальна педагогіка: теорія та практика*. № 2. 2012.С. 101-106.
Lesina, T. M. (2012) Animatsiia yak innovatsiinyi napriam sotsialno-pedahohichnoi roboty v Polshchi. [Animation as an innovative approach to social and educational work in Poland] *Sotsialna pedahohika: teoriia ta praktyka [Social pedagogy: theory and practice]*. 2. 101-106. [in Ukrainian].
3. Максимовська Н. О. Соціальне виховання студентської молоді засобами анімаційної діяльності в умовах євроінтеграції. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. пр. Кам'янець-Подільський*, 2012. Вип. 16, кн. 2. С. 249–259.
Maksymovska, N. O. (2012) Sotsialne vykhovannia studentskoi molodi zasobamy animatsiinoi diialnosti v umovakh yevrointehratsii. [Social education of university students through recrea-

- tional activities in the context of European integration] *Teoretyko-metodychni problemy vykhovannia ditei ta uchnivskoi molodi* : zb. nauk. pr. [Theoretical and methodological problems of raising children and students: collection of scientific works]. Kamianets-Podilskyi, 16. 2. 249–259. [in Ukrainian].
4. Максимовська Н. О. Соціальне виховання студентської молоді засобами анімаційної діяльності в умовах євроінтеграції. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді*: зб. наук. пр. Кам'янець-Подільський, 2012. Вип. 16, кн. 2. С. 249–259.
Maksymovska, N. O. (2011) Spetsyfika animatsii dozvillia molodi: sotsialno-pedahohichni aspekt. [The specifics of youth leisure activities: a socio-pedagogical perspective] *Teoretyko-metodychni problemy vykhovannia ditei ta uchnivskoi molodi*: zb. nauk. pr. [Theoretical and methodological problems of raising children and students: collection of scientific works]. Kamianets-Podilskyi, 15. 2. 316–324. [in Ukrainian].
  5. Офіційний сайт. Київський національний університет культури і мистецтв. URL: <https://knukim.edu.ua>
Ofitsiyni sait. Kyivskiy natsionalnyi universytet kultury i mystetstv [Official website. Kyiv National University of Culture and Arts]. Retrived from: <https://knukim.edu.ua>. [in Ukrainian].
  6. Офіційний сайт університету. Студентське життя ЛНУ імені Івана Франка. URL: <https://lnu.edu.ua>
Ofitsiyni sait universytetu. Studentske zhyttia LNU imeni Ivana Franka. [Official website. Student life at Ivan Franko National University of Lviv] Retrived from: <https://lnu.edu.ua> [in Ukrainian].
  7. Скорик Т.В. Соціальна анімація як провідна технологія сучасної соціокультурної діяльності. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. 2018. Вип. 151. Т. 2. С. 219-222.
Skoryk, T.V. (2018) Sotsialna animatsiia yak providna tekhnolohiia suchasnoi sotsiokulturnoi diialnosti. [Social animation as a leading technology in contemporary sociocultural activities] *Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu* [Bulletin of Chernihiv National Pedagogical University]. 151. 2. 219-222. [in Ukrainian].
  8. Скорик Т. В., Вергунова В. С. Мистецькі практики емоційного наснаження майбутніх учителів: досвід реалізації грантового освітнього проекту. *NEW INCEPTION*. 2023. № 1-2 (11-12). С.71-82. DOI: 10.58407/NI.23.1-2.6.
Skoryk, T.V., Verhunova, V. S. (2023) Mystetski praktyky emotsiinoho nasnazhennia maibutnikh uchyteliv: dosvid realizatsii hrantovoho osvitnoho proektu. [Artistic practices for fostering emotional well-being among future teachers: experiences from an educational grant project] *NEW INCEPTION*. 1-2 (11-12). 71-82. DOI: 10.58407/NI.23.1-2.6 [in Ukrainian].
  9. Наумчук В. І. Анімаційна діяльність у системі професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури. *Педагогічні науки*. Вип. XIX. Том 2. 2016. URL: <https://lnk.ua/yAY8atCBo>.
Naumchuk, V. I. (2016) Animatsiina diialnist u systemi profesiinoy pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv fizychnoi kultury [Animation activities in the vocational training system for future physical education specialists]. *Pedahohichni nauky* [Pedagogical Sciences]. XIX. 2. Retrived from: <https://lnk.ua/yAY8atCBo> [in Ukrainian].
  10. Теорія і технології соціокультурної анімації: навч.-метод. посіб. / Уклад. Н. Максимовська. Харків: ХДАК, 2022. URL: <https://lnk.ua/vbG6vwRjY>.
Teoriia i tekhnolohii sotsiokulturnoi animatsii: navchalno-metodychni posibnyk [Theory and technologies of sociocultural animation: teaching guide]. / Uklad. N. Maksymovska. (2022). Kharkiv: KhDAK, 2022. Retrived from: <https://lnk.ua/vbG6vwRjY>. [in Ukrainian].
  11. ErasmusDays 2025 at Taras Shevchenko National University of Kyiv. International Office of KNU (2025). URL: <https://lnk.ua/ihsCOBvuU>.
ErasmusDays 2025 at Taras Shevchenko National University of Kyiv. International Office of KNU (2025). Retrived from: <https://lnk.ua/ihsCOBvuU>. [in Ukrainian].
  12. Ryan R. M., Deci E. L. Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *American Psychologist*, 2000. Vol. 55(1). P. 68–78.
Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *American Psychologist*, 55(1), 68–78. [in English].
  13. Vallerand R. J. Toward a hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation. *Advances in Experimental Social Psychology*, 1997. Vol. 29. P. 271–360.
Vallerand, R. J. (1997). Toward a hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation. *Advances in Experimental Social Psychology*, 29, 271–360. [in English].

SKORYK Tamara

<https://orcid.org/0000-0002-1442-6024>

ResearcherID GBE-4746-2022

Scopus-Author ID 57219148730

Doctor of Pedagogical Sciences (Ed. D.), Professor,
Acting Head of the Department of Artistic Disciplines,
T. H. Shevchenko National University «Chernihiv Colehium»
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: tamskorik@ukr.net

LADONKO Liudmyla

<https://orcid.org/0000-0002-4105-051X>

Doctor of Economics, Professor,
Professor of the Department of Artistic Disciplines,
T. H. Shevchenko National University «Chernihiv Colehium»,
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: Ladonkoluda@gmail.com

SMAHLYUK Karina

4th-year student,
T. H. Shevchenko National University «Chernihiv Colehium»,
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: karinasmagluk19@gmail.com

ORGANIZATION OF RECREATIONAL ACTIVITIES FOR STUDENTS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

This article presents a theoretical analysis and synthesis of the organizational and psychological foundations of student recreational activities in higher education institutions. The relevance of the study is substantiated in the context of the transformation of the educational environment, digitalization, and contemporary social challenges—particularly martial law—which heighten the need for effective forms of organizing student leisure time and providing psychological support to young people.

The purpose of this article is to provide a theoretical justification and analysis of the organizational and psychological foundations of student extracurricular activities in higher education institutions.

***Methodology.** The study employs general scientific research methods: analysis, systematization, and generalization of pedagogical, psychological, scientific-methodological, and specialized literature; methods of moving from the specific to the general, systematization, and generalization—to comprehend and interpret the obtained results, and to study the effectiveness of animation technology in the process of organizing students' leisure time at higher education institutions.*

***The scientific novelty** of the work lies in the comprehensive substantiation of the organizational and psychological foundations of animation activities for students in higher education institutions. The essence of sociocultural animation has been clarified as «motivation in action», which ensures the transformation of an individual's internal motivations into socially meaningful activity. For the first time, the psychological factors motivating students to participate in animation activities (internal and external) have been systematized, and their influence on the formation of an active life stance has been substantiated. Provisions regarding the integration of animation activities into the educational process of higher education institutions through the use of innovative (interactive, digital, hybrid) forms have been further developed. The role of animation activities as a tool for psychological support of students in conditions of martial law and social crises has been clarified.*

***Conclusions.** It has been established that student activities serve as an effective social and educational mechanism in the context of contemporary societal challenges. The most effective forms of student activities are those that combine creative, interactive, and socially oriented approaches, which help increase students' engagement in the sociocultural life of higher education institutions.*

***Keywords:** animation activities, students, psychological factors, motivation, needs, higher education institutions, leisure.*

Стаття надійшла до редакції 11.04.2026

Рецензент – доктор педагогічних наук, професор **Н.І. Зайченко**